

“Viața este o ciudată comedie care amestecă împreună și dureri și bucurii,
punând lacrimi lângă zâmbet, punând zâmbet lângă plâns.” (Alexandru Macedonski)

din cuprins:

"Schimbarea nu va veni
dacă așteptăm o altă
persoană sau un alt
timp. NOI suntem cei
pe care i-am așteptat.
NOI suntem
schimbarea pe care o
așteptăm". (B. Obama)

Vis de copil

9 octombrie-Ziua Holocaustului în România

Iubire, empatie, toleranță

Istoria altfel...

EVA-FETITA INIMILOR NOASTRE

- CONTINUARE -

Acum se afla în ghetoul din Oradea. Rememorând tot ceea ce se întâmplase cu ea și cu familia sa frumoasă la care ținea enorm, Eva își aduce aminte de lucrul la care ținuse foarte mult (pauză): Bicicleta roșie. Era jucăria, dacă o putem numi așa, NOI, cei de astăzi, pe care o iubea din tot sufletul. Îi trec prin minte momentele în care i-a fost luată, se întristează, dar în același timp, o rază de lumină îi acoperă fruntea și ochii, și își aduce aminte că în același timp a fost bucuroasă pentru că *acei oameni* îi lăseseră: VIAȚA. Din nou oftează și-și spune:

- Nu-mi pot închipui cum va fi în continuare. Mereu îmi zic, acum este cel mai rău, apoi singură îmi dau seama că tot timpul este posibil orice; mereu mai rău și chiar mult mai rău. Până acum am avut ce mânca, de aici înainte nu vom avea.

(https://ro.wikipedia.org/wiki/%C3%89va_Heyman#Jurnalul:_edi%C8%9Bii_%C8%99i_traduceri)

Eva era tare mâhnită de tot ceea ce i se întâmpla. Și, în același timp, speriată. Nu-i venea să creadă că tot ce trăia era real și chiar se întâmpla. Întotdeauna îi plăcuse să fie curată, să-și poarte părul bine îngrijit, împletit în codițe. Acum, ce îi mai rămăsese departe de cei dragi: Jurnalul.

Cuvintele, sensul lor, ceea ce trăia acest copil minunat au rămas posterității. Eva va fi un caz din multele cazuri derulate în anul 1944, iar viața ei s-a dovedit a fi una din multele vieți care au fost luate mult prea devreme. De ce? Un răspuns hilar străbate și astăzi de la un pol la celălalt Pământului și primele cuvinte care îți vin în minte sunt: au trăit într-un timp istoric greu de înțeles și plin de atrocități, au fost evrei și pentru acest lucru au plătit. Cui, pentru ce? Greu de răspuns și în prezent.

Cu ultimele puteri, Eva mai reușește să comunice cu Jurnalul ei pentru a ne lăsa nouă mărturie... dincolo cuvinte:

- Deși eu, Micul meu Jurnal, nu vreau să mor, eu vreau să trăiesc, chiar dacă din întreg sectorul numai eu aș putea rămâne aici. Aș aștepta sfârșitul războiului într-o pivniță, sau în pod, sau în orice gaură; eu, Micul meu Jurnal, m-aș lăsa sărutată și de jandarmul acela care se uită cruciș și care ne-a luat făina, numai să nu mă ucidă, numai să mă lase să trăiesc.

(https://ro.wikipedia.org/wiki/%C3%89va_Heyman#Jurnalul:_edi%C8%9Bii_%C8%99i_traduceri)

Cred că dincolo de acest pasaj, cuvintele sunt mult prea puține și sărace. Totuși...

În loc de încheiere... mai putem spune doar:

Din nefericire, firul vieții sale a fost rupt într-un moment în care mai avea multe de spus și de făcut. Însă, înțelepciunea, maturitatea de care a dat dovadă prin acest Jurnal, dorința de a trăi, rămân urme peste timp, fapte care nu mai trebuie să fie repetate în această lume pe care o dorim altfel. Este destul de mare Pământul și există pentru fiecare loc. Nu trebuie să luăm viața unui om, să chinuim, să umilim un om numai pentru că el nu corespunde tiparelor noastre. Suntem ființe raționale și ca atare, o viață ce ne-a fost dăruită merită să o trăim așa cum considerăm, dar fără a altera iubirea, viața, omul.

Așadar, omule fii înțelept, demonstrează că indiferent de etnie, religie, statutul social, ne-am născut să fim liberi și egali în drepturi.

Prof.coordonator: Livia Ghiurcuța

HOLOCAUSTUL PRIN OCHII UNUI COPIL

HOLOCAUSTUL este termenul care reprezintă cel mai mare masacru din istorie, iar între victime s-au numărat 1,5 milioane de copii.... Pornind de la aceste fapte și informații, elevii claselor a VIII a (actuale și anterioare) au încercat să redea sub forma unor desene și picturi mesajul lor de regret, empatia pe care au simțit-o cu gândul la destinul acelor copii, dar și speranța pentru o lume în care astfel de atrocități să nu mai existe vreodată. Sursele de inspirație și de documentare au fost diverse, dar între ele se remarcă povestea descoperită în jurnalul Evei Heyman, fetița evreică din Oradea care a fost deportată și ucisă la Auschwitz. Lucrările au fost realizate în diferite tehnici grafice, colaje și culoare.

Prof. Emilia Negru

Istoria evreilor în simboluri

**Mulțumim elevilor din clasele
a X-a A, a X-a B, a XI-a B!**

Cei mai mici lăzăristi

Pe data de 5 octombrie 2022, elevii clasei a V-a A, sub coordonarea prof. Ghiurcuța Livia și Oprean Flavia, au făcut o incursiune în educația istorică prin vizitarea Muzeului Evreilor din Oradea. A fost o altfel de lecție de istorie locală și națională care a vizat respectul, valoarea, libertatea și empatia.

Deși mici, copiii au înțeles că războiul nu este onorant pentru omenire, că pacea nu este doar un cuvânt, că omul este supus greșelilor și că trebuie să învățăm să nu mai repetăm nimic din tot ceea ce poate afecta pe celălalt. NOI, toți suntem importanți separat însă, ÎMPREUNĂ suntem valoroși și putem să schimbăm în bine lumea.

ÎMPREUNĂ PESTE TIMP

Din 2004, ziua de 9 Octombrie devine un eveniment național dedicat comemorării victimelor Holocaustului în România.

Abordarea transdisciplinară a unei teme atât de controversate cum este Holocaustul ne-a determinat să dezvoltăm o activitate specială pentru punctarea acestei zile în cadrul calendarului nostru de proiect.

Obiectivele activității:

- 1. Înțelegerea evenimentului istoric - Holocaustul - abordat într-o manieră transdisciplinară*
- 2. Accesarea conceptului de interculturalitate - prin artă, gastronomie, vestimentație*
- 3. Creșterea capacității de observare cu privire la descoperirea și a altor implicații avute de aceste evenimente istorice tragice*
- 4. Evidențierea abilităților, competențelor și a creativității literar-artistice, informaționale și științifice a elevilor pentru atingerea obiectivelor educaționale, ca modele de bună practică cu scopul respectării și promovării drepturilor și libertăților omului.*

Alături de elevii claselor a XI-a A și a XI-a B ai Liceul Teoretic "Aurel Lazăr" am pregătit obiecte-simbol din materiale reciclate (hârtie, plastic, carton, etc.), respectiv mai multe feluri de mâncare cu însemnătate cultural-culinară pentru evrei, romi și români, prezentările fiind puse în lumină cu ajutorul a două firme de exercițiu.

Întreaga activitate este ancorată cultural prin cântece și dansuri cu semnificație, alese de elevii participanți la activitate și puse în scenă într-o manieră artistică.

Suntem conștienți că trecutul nu mai poate fi schimbat, dar mentalitățile noastre sunt într-o continuă transformare, în fiecare zi ne străduim să devenim cea mai bună versiune a noastră.

Aici, în cadrul Liceului Teoretic "Aurel Lazăr" din Oradea, interesul manifestat față de activitățile extracurriculare este susținut în mod direct de către profesori, iar implicarea elevilor în activitățile derulate în cadrul proiectelor propuse aduc plusvaloare și dezvoltă capacitatea acestora de adaptare la diverse provocări reale, dându-le posibilitatea pregătirii pentru viața reală ca actori responsabili și implicați

Așteptăm cu nerăbdare și entuziasm alte activități interesante propuse în cadrul acestui proiect și avem încredere că viitorul este unul de bun augur în mâinile unor actuali elevi responsabili, viitori protagoniști autentici ai propriei existențe.

Prof. Oprean Flavia-Iulia, responsabil mass-media și identitate vizuală în cadrul proiectului

Redacția.

Felicitări elevilor din clasa a XII-a D, Lazăr Alexandru, Brata Vlad, Pașcalău-Vese Isabela, Șandru Mario, care au reprezentat Liceul Teoretic "Aurel Lazăr" la concursul organizat de Biblioteca Județeană "Gheorghe Șincai" și care a vizat cultura generală, componentă definitorie a dezvoltării personale a fiecăruia dintre ei.

Concursul a fost parte a proiectului "Biblioteca-liantul cultural al comunității".

Si dacă vă mai întrebați...

Ziua Holocaustului este marcată, în România, în fiecare an, la data de 9 octombrie și a fost instituită prin Hotărârea de Guvern nr. 672/5 mai 2004, la propunerea Comisiei Internaționale pentru Studiul Holocaustului în România, condusă de laureatul premiului Nobel pentru Pace, Elie Wiesel, supraviețuitor al Holocaustului.

Redacția: Livia GHIURCUȚA - profesor coordonator proiect
Flavia OPREAN - profesor coordonator mass-media și imagine
Violeta FETEA - profesor corector
Elevii echipei de proiect